

A szőlő metszése

Látom, hogy a jó időnek örülve sokan hozzákezdtek már a szőlő metszéséhez. Ez nem baj, hiszen nagyobb fagyokra már bizonyára nem számíthatunk.

A szőlőt azért metsszük, hogy minden évben egyenletesen jó minőségű termést hozzon. Ennek érdekében abból induljunk ki, hogy mindig csak annyi rügyet hagyjunk meg, amennyit a szőlő erőnléte lehetővé tesz. Vagyis alaposan trágyázott, gondosan művelt, esetleg öntözött, jó talajú tőkén több rügyet hagyunk mint öntözetlen silány homokon. Ennek figyelembevételével hazánkban négyzetméterenként 10-25 egészséges rügyet szokás meghagyni négyzetméterenként. Az ideai szokatlanul hideg télen különösen nagy jelentősége van annak, hogy a rügy ne legyen elfagyva, vagyis hosszanti irányban éles késsel kettévágva élénkzöld és ne barna színt mutasson. Minden fajtánál érdemes ezt a vizsgálatot elvégezni, mert a fagyűrőképesség nagyon eltérő lehet.

A szőlő a fiatal, egyéves vesszőkön terem, melynek rügyeiben a fürtkezdemények már az előző évben kialakultak. A vessző hosszában a rügyek eltérő mértékben tartalmaznak fürtöket. Bizonyos fajták alsó, a törzshöz, karokhoz közelebbi rügyei egyáltalán nem termékenyek, mások ott is elegendő fürtöt hoznak. Ezért a különböző fajtákat eltérő hosszúságúra kell metszenünk. Vannak még olyan fajták is, melyek ugyan elegendő számú fürtöt hoznak az alsóbb részeiken is, de ezek annyira aprók, hogy mindet rövidre metszve nem kapnánk elegendő termést (pl. Szürkebarát, Trimini). Ilyenkor is hosszabbra szokás metszeni.

Az éves vesszőket **egy-két rügyre metszve rövidcsapos, 3-5 rügyre hosszúcsapos, 6-8 rügyre félszálvesszős**, ennél **hosszabbra** hagyva pedig **szálvesszős** metszésről beszélünk.

A metszésnél ügyeljünk arra, hogy a tőkéhez minél közelebb maradjunk, nehogy alaktalanná váljon, felkopaszodjon. Ezt váltómetszéssel érjük el, amin azt értjük, hogy a magasabban fekvő termőcsapokat alacsonyabban kialakított csapokkal váltjuk fel.

Rövidcsapos váltómetszést végzünk az alsó rügyeiken is termékeny fajtákon, pl. Kadarka, Izabella, Izsáki sárfehér, Kövidinka, Olasz rizling, Oportó, Othello, Szőlőskertek királynője muskotály. Ebben az esetben az első évben a vesszőt 2 rügyre metsszük. A második évben a felső rügyből nőtt vesszőt lemetsszük és az alsót 2 rügyre metsszük. (Hogy el ne tévesszük metszés közben mondogassuk ezt: felső le, alsó kettőre.)

(rovidcs.jpg)

A **hosszúcsapos váltómetszést** is két rügyre metszéssel indítjuk, de a következő évben a felső rügyből nőtt vesszőt nem távolítjuk el, hanem hosszúcsapra (3-5 rügy) metsszük, míg az alsó rügyből nőtt 2 rügyre. Ezután ugyanezt folytatjuk, vagyis a két rügyből nőtt vessző felső vesszejét hosszúra, az alsóját pedig két rügyre metsszük. Az előző évi hosszúcsapot pedig eltávolítjuk. Hosszúcsapra metszhető pl. a Hárslevelű, a Kékfrankos, az Oportó, a Furmint.

(hosszucsap.jpg)

A **félszálvesszős és szálvesszős** metszéseknél is hasonlóképpen járunk el, csak értelemszerűen hosszabb felső vesszőket hagyunk meg. Így metszhetők pl. a Csaba gyöngye, a Cardinal, a Saszla, az Afuz Ali és az Itália.

Jó kondícióban lévő tőkéken nem fontos betartanunk az előzőekben ismertetett szabályos váltómetszést, hanem a karokon felváltva hagyhatunk kétrügyes csapokat és hosszú termőrészeket. A következő évben a hosszú vesszők legalsó rügyéből képződött vesszőt hagyjuk csak meg rajta két rüggyel. Az előző évben kétrügyesnek hagyott részek felső rügyéből nőtt vesszőket tőből eltávolítjuk, az alatta lévőket pedig hosszúra metsszük.

(term-a-nelk1.jpg)(term-a-nelk2.jpg)(term-a-nelk3.jpg)

Metszés után a törzset és a karokat még rügyfakadás előtt a karokhoz, ill. a táंबरendezés huzaljaihoz kötözzük.